

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: Himmelske Far, ge oss ett rätt allvar denna domsöndag, så att vi kan se vad din rättmätiga dom över oss betyder, och så att vi tar vår tillflykt till och blir saliga genom vår Fräl-sare Jesus Kristus. Amen.

Predikotexten är Matt 13:47–50:

47 Himmelriket är också som ett nät som kastas i sjön och fångar fisk av alla de slag. 48 När det blir fullt drar man upp det på stranden och sätter sig och samlar de goda fiskarna i kärl, men de dåliga kastar man bort. 49 Så ska det bli vid tidens slut. Äng-larna ska gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga 50 och kasta dem i den brin-nande ugnen. Där ska man gråta och gniss-la tänder.

Vi ska i dag tala om domen och nåden. Vi börjar med domen.

Domen

Vad ser Gud när han blickar ner över vårt land och våra grannländer?

Han ser hur vårt folk vänder sig bort från hans ord. Han ser hur lagstiftarna lyssnar till ideologier som förhålligär människan och stiftar lagar som strider mot hans bud. Han ser hur man attackerar dem som försvarar hans Ord och drar dem inför domstol. Han ser hur underhållare i teve vältrar sig i svordomar och fräckheter, och rentav gör sig roliga med hädelser. Han ser barn som slår ihjäl andra barn. Han ser hatiska människor som vill utrota andra för att de inte tänker som de eller för att de inte har samma hudfärg.

Och vad ser han i våra hjärtan? Vad ser han hos oss anständiga kristna, som förfasar oss över den brutala och ogudaktiga verkligheten omkring oss? Han ser själviska människor, som har nog om de själva har det gott, har god lön och fina kläder, äter och mår gott. Han ser vanekristna som sätter sin ära i att gå i kyrkan och ger sin lilla kollekt. Men han ser också de onda begären, som får dem att i smyg se på häftiga sidor på Internet. Och han ser våra undanflykter för att inte behöva avstå från invanda förmåner för att rädda andra som

är i nöd, eller att vi drar oss för att uttala en sådan bekännelse till Guds ord som skulle leda till att vi blir utfrysta eller förtalade.

Är det underligt om Gud besluter att straffa oss för allt detta? Är det inte märkligt att han inte har gjort slut på den här världen, utan nöjer sig med att utfärda varningar i form av naturkatastrofer, som ännu hålls på långt avstånd från vårt land? När kommer den dagen när han sätter definitivt stopp för allt, det som Bibelns profeter kallar vredens dag?

I dag påminns vi om den dagen. Och den kan vara närmare än vi anar. Den ska komma som en tjuv. Vi får inte varsel 24 timmar i förväg. Jesus säger (Matt 24:27): *Som blixten går ut från öster och lyser ända bort i väster, så ska det vara när Människosonen kommer.*

Men vi har tecken på att den dagen är nära. Därför säger Jesus: *Var därför vakna, för ni vet inte vilken dag er Herre kommer.*

Den dagen ska alla människor ställas fram inför Kristi domstol. Vad ska du försvara dig med då? Inför den domstolen går det inte att bluffa. Det finns nämligen en oerhört skicklig åklagare: djävulen. Han har rotat fram allt tänkbart bevismaterial. Och han vet vad som står i Lagen. Vittnena, dina gärningar, är samstämmiga: dina gärningar, dina ord och t o m dina tankar ligger i en öppen bok och kan visas upp inför alla. Ska du kunna säga inför den anklagande lagen: Jag har hållit alla Guds bud, jag är oskyldig till alla anklagelser.

Enligt Jesu ord i Matt 25 ska många människor svara: När såg jag dig hungrig och gav dig inte att äta? När såg jag dig törstig och gav dig inte att dricka? Men till dem ska Jesus säga: *Jag känner dig inte. Det som du inte har gjort för en av dessa minsta, det har du inte heller gjort för mig. Gå bort från mig, till den eviga elden.*

Men nu är det så att ingen enda kan visas ha hållit alla Guds bud. *Alla har syndat och saknar härligheten från Gud*, skriver Paulus i Rom 3. Men vem kan då godkännas? Finns det någon som Jesus kan säga till: du som har hållit allt vad jag befallde, du som alltid har gjort gott mot mig, du är välkommen?

Nej, det finns ingen. Det finns bara en som varit fullkomlig, som har levt precis enligt alla

Guds bud. Det finns bara en som kan tysta åklagaren, så att han måste vika och inte få rätt i sitt åtal. Den ende är Jesus. Därför ska vi lära oss hur det som Jesus har gjort kan rädda oss från domen.

Nåden

Den här rättegången på den yttersta dagen är väldigt annorlunda än våra rättegångar. För en och samme person är domare, vittne, försvarare men också den åtalade. Jesus är domaren, för han har getts rätt att döma, eftersom han är Guds son av evighet. Han säger (Joh 5:22):

Fadern dömer ingen, utan han har överlämnat hela domen till Sonen för att alla ska ära Sonen som de ärar Fadern.

Men han är också den åtalade. När han anklagades inför översteprästen och Pilatus anklagades han för alla människors brott. På domens dag ska han ställa sig framför den som egentligen skulle åtalas för sina synder och säger: jag har redan blivit dömd i hans ställe. Jag har redan lidit straffet för alla hans brott. Vilka gäller det?

Jo, han har dömt för alla, och därför har alla dömt. Och då han har dömt i stället för alla, då ska ingen behöva stå där och försvara sig själv. Då gäller anklagelsen Jesus, och han har redan lidit straffet. Han har utlämnats att dö i stället för syndare, för den ogudaktiga världen. Och var och en som behöver hans skydd inför åklagarens anklagelser får vädja till det som han gjorde. Jesus säger ju (Joh 5:24):

Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet.

Så står Jesus där som vår försvarsadvokat. Och nu uppträder han också som det sanna och trovärdiga vittnet som ska intyga att den som djävulen anklagat är oskyldig. Han tar upp det ena beviset efter det andra: och hans bevis håller. Det är nämligen sina egna gärningar han lyfter fram. Han levde i allt rent. Ingen kan anklaga honom för någon synd. Och det märkliga är att det som han har gjort nu tillräknas den åtalade, Ef 2:8–10:

Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig. Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem.

Allt som Jesus har gjort har tillräknats den som tror på honom, av nåd. De gärningar som han hänvisar till på domedagen är hans gärningar, och de är fullkomliga! Trons frukter som hans troende har gjort är beredda och helgade genom honom och därför fullkomliga. Och straffet för våra synder som vi har gjort är redan borttaget, för Jesus tog straffet i sin död. Därför kan vi sjunga med Magnus Malmstedt:

Fruktar du ännu för döden och domen, då må du tänka på Frälsarens död!
Ty för att vi skall ha frid är han kommen, korsfäst och dödad i yttersta nöd.
Är det vår tröst att han oss löst,
blir domsbasunen en glädjefull röst.

De goda och de onda

Men var det inte så att det stod i vår text, att änglarna ska gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga, så som man skiljer de goda fiskarna från de dåliga? Vi läser vår text igen:

Himmelriket är också som ett nät som kastas i sjön och fångar fisk av alla de slag. När det blir fullt drar man upp det på stranden och sätter sig och samlar de goda fiskarna i kärl, men de dåliga kastar man bort. Så ska det bli vid tidens slut. Änglarna ska gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där ska man gråta och gnissla tänder.

Hur ska nu änglarna veta hur de ska skilja de onda från de rättfärdiga? Är inte alla fiskar lika dåliga? Vi har ju sett att alla människor är syndare, alltså onda.

Är det så att människorna som ställs fram inför Guds domstol ska granskas och utifrån det ställas till höger eller till vänster om domaren? Nej, det står inte så i Matt 25. Det står att alla folk ska ställas fram inför Jesus. Och *han ska skilja dem från varandra som herden skiljer fåren från getterna. Och han ska ställa fåren på sin högra sida och getterna på den vänstra.*

Först efter det här kommer vittnesmålet, när Jesus konstaterar varför han har ställt dem där. Det ska inte ges någon chans att försvara sig. När de som står på hans vänstra sida och får höra att de inte har gjort det som är rätt, då försöker de urskulda sig. De menar, att de inte har haft någon chans att göra så som Jesus väntade sig. De däremot som står på hans högra sida är överraskade. De har inte vetat om att de skulle ha gjort det goda.

Domen har nämligen skett redan tidigare. Den har gått över dem här i livet. De som har behövt Jesus i sitt liv, om det sedan är hela livet eller bara i elfte timmen, eller sista minuten, de är redan fria för att Jesus tillräknar dem sin rättfärdighet. Och deras synder är ju borta, för dem led Jesus döden för! De ska vara förvånade, för det som de har sett är ju sin ofullkomlighet, sin slöhet och sina onda begär som vållat så mycken oro och vanda. Men de har behövt Jesus, och har man Jesus, har man allt.

Och Jesus har förbarmat sig. *Den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort*, säger han (Joh 6:37). Här i livet har de levt på nåden, de har förtröstat på att de är döpta att höra till Jesus, de har om och om igen bett om förlåtelse för sina synder, de har förundrat sig över att Jesus ännu har tålmod med dem. På så sätt är de väl bekanta med Jesus, de känner hans röst när han talar till dem. De har förlitat sig på att ingen ska kunna skilja dem från Kristi kärlek. På domens dag ställer sig Jesus framför dem och de går saliga in till honom i det eviga riket som är tillrett åt dem från världens begynelse.

Men de som inte har känt Jesus och behövt honom i sitt liv, de är redan dömda genom sin otro. För Jesus säger, Joh 3:18:

Den som tror på honom blir inte dömd. Men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Söns namn.

På domens dag är det för sent att vädja till en rättvisa som de inbillar sig, att de trots allt har gjort mycket gott. För så är det, många som står där med domen till förtappelse har utträtt mycket gott. Men det har gjorts i egen kraft. Allt det goda de har gjort är befläckt av deras synder. Därför håller de inte måttet. De har

inte Jesus att skylta över fläckarna med. Allt blir uppenbart.

När änglarna därför samlar ihop de onda fiskarna sker det för att de inte känns igen av Jesus. De förkastas på grund av sin otro, att de har förkastat Jesus. De förkastas inte på grund av sina synder, som de själva kanske upplever vara obetydliga. Deras meritlista räcker ändå inte. Inte ens fast de hävdar (Luk 13:46f):

Vi åt och drack med dig, och du undervisade på våra gator. Men han ska svara er: Jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig, alla ni som gör orätt.

På samma sätt berättar Jesus i bergspredikan (Matt 7:22f):

Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare.

Det hjälper alltså inte att man själv tror att man har gjort mycket gott. De som varit upptagna med att skriva sin CV och framhålla sina meriter, de har inte behövt Frälsaren och hans meriter. Domaren måste ge åklagaren rätt. Den människan har inte behövt den rättfärdighetsdräkt som Jesus har vunnit åt henne. Hon vill komma in i himlen med egna kläder, men enligt Jesu liknelse ska hon kastas ut i mörkret utanför bröllopsalen.

Den dubbla utgången

Jesus lär oss alltså med all tydlighet att det finns två utgångar av domen: frikänd, med rätt till det eviga livet i himlen, och skyldig, med förvisning till det fruktansvärda stället som är tillrett åt djävulen och hans änglar.

Hur ska vi då få hoppas på frikännande?

Ja, vi ska inte bara hoppas, utan vi får vara fullt förvissade om att vi ska bli frikända i domen. Det får vi vara för att Jesus har öppnat vägen också för oss, så som han gjort för hela världen. Det får vi vara för att han har döpt oss och då personligen klätt på oss i sin rättfärdighet. Och vi får vara fullt förvissade, för

att han har sagt och lovat att ingen kan rycka dem ur hans hand som tror på honom.

Du behöver inte vara ängslig fast du anklagas av dina synder, fast du plågas av ditt onda kött och ständigt får kämpa mot din lättja och slöhet. Men det som du ska göra är att söka dig närmare Jesus. För du lever i ständig fara att falla offer för djävulens lockelser. Börjar du se på dig själv kan han få dig bort från Jesus. Se på Jesus, umgås flitigt med honom i hans ord och i bönen, och försumma inte att söka dig till tillfällena där hans rena ord förkunnas och där du får dela gemenskapen vid hans bord! Där ska du också bli utrustad med krafter att vara ett vittne för dina medmänniskor så att också de ska få komma med i Jesu egen fårahjord och undkomma det värsta: att visas bort av Jesus på den dagen när han kommer. Många går med oro, hur mycket det än sägs att det inte finns något helvete. Och då ska vi inte lättvindigt avfärda det, utan i stället desto ivrigare visa hur stort det är att Jesus kommit till oss som världens Frälsare och vill ha varenda en av oss med till sitt rike. Amen.

Bön: Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre.